

**[H. P. Johansen.]**

erholde indtil Halvdelen af Udgifterne dækket gennem Statstilskud. Jeg bemærker, at det hedder i Forslaget: naar Indenrigsministeren finder Anledning dertil. Der indføres altsaa en behørig Kontrol med, hvad Pengene anvendes til.

For det tredje skal jeg nævne, at der foreslaas indsat en Revisionsbestemmelse, hvorefter Loven skal revideres om 5 Aar. Dette begrundes med, at det er et helt nyt Omraade, vi her lovgiver paa.

Jeg skal endnu blot tilføje, hvad jeg for Resten allerede har antydnet, at helt enstemmig er Udvalgets Indstilling ikke, idet et enkelt Medlem af Venstre ikke har ønsket at tiltræde den. Men der er altsaa meget stærk Tilslutning til Lovforslaget, praktisk talt er Partierne jo enige, og jeg anbefaler saavel Lovforslaget som de foreslaaede Ændringer til Vedtagelse. Jeg haaber, at Loven vil blive vel modtaget ude i Befolkningen, naar den nu sikkert ret hurtigt er færdig fra Rigsdagen.

**Esther Malling Pedersen:** Det foreliggende Lovforslag om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Spædbørn rører utvivlsomt ved et Omraade, hvor der i højere Grad end hidtil bør sættes ind, og mit Parti ser med Glæde paa et Arbejde for, at det Problem, der hedder Smaabørns Pleje og Ernæring, bliver løst paa en mere tilfredsstillende Maade end hidtil.

Det er dog ikke helt uden Betænkeligheder, at min Gruppe er gaaet med til det foreliggende Lovforslag. Der rummes efter min Mening en Fære i dette at lovgive paa et Omraade, der saa absolut er Hjemmets, som Tilfældet er her, idet en saadan Lovgivning kan blive Spiren til et Kontrolsystem, som absolut er af det onde. Det kan heller ikke nægtes, at Kommunerne i Forvejen er tilstrækkeligt bebyrdede baade med Udgifter til og Arbejde med Administrationen af vor omfattende Lovgivning paa de forskellige Felter. Udvalgsarbejdet og det dertil knyttede Samraad med den højtærede Indenrigsminister har imidlertid givet det bestemte Indtryk, at det er Ministerens Hensigt og Vilje, at Loven skal administreres fuldt ud efter det Frivillighedsprincip, som dens Ordlyd giver Udtryk for. Og hvad Kommunernes Udgifter og Arbejde angaar, maa man tage i Betragtning, at der her er Tale om et forebyggende Arbejde, der forhaabentlig ad Aare vil komme Kommunerne til gode i Form af mindre Udgifter paa andre Omraader. Dog kan det ikke nægtes, at

een Ting er sikker ved saadanne nye Love, nemlig de nye Udgifter, medens Besparelsen er noget mere problematisk.

Netop paa Grund af Kommunernes Udgifter har, som Udvalgets ærede Ordfører nævnte, et af vore Udvalgsmedlemmer, det ærede 14de tingvalgte Medlem (Rasmussen Flemløse), haft saa tungtvejende Betæneligheder, at han ikke har ment at kunne tiltræde Indstillingen, og da det ikke er muligt for det ærede Medlem at være til Stede i Dag, skal jeg oplyse, at hans Motivering er, at den foreliggende Opgave, som han anser for betydningsfuld, ikke bør løses kommunalt.

Vi har fra vor Side ønsket forskellige Ændringer, som den højtærede Minister har sluttet sig til paa væsentlige Punkter. Saaledes vil der nu blive sikret de Kommuner, som ansætter Sundhedsplejersker, et Statstilskud, der fuldt ud andrager Halvdelen af Udgifterne, idet Ordet „indtil“ er slettet i denne Forbindelse og kun bibeholdt i Bestemmelsen om det Statstilskud, der gives til Børneplejestationer.

Endvidere er der opnaaet det efter vor Mening meget værdifulde, at det private Initiativ sidestilles med det kommunale. Jeg tænker her først og fremmest paa Menighedsplejerne, men ogsaa paa vore Husmoderforeninger, som paa udmærket Maade har taget en Opgave op paa dette Omraade. Med den Støtte, som Loven vil hjemle, vil der utvivlsomt blive sat yderligere ind fra denne og lignende Institutioners Side. Saa vel Sundhedsplejerskerne som Børneplejestationerne vil muligvis ogsaa kunne faa yderligere Betydning derved, at de kan virke vejledende over for vordende Mødre, inden Børnene bliver bragt til Verden. Det vilde være et naturligt Led i deres Virksomhed, idet Moderens Ernæring og hele Levevis i den Periode, hvori hun bærer sit Barn, er af den allerstørste Betydning for Barnets Sundhed.

Der er ved Imødekommenhed fra den højtærede Ministers Side indført den Bestemmelse i Lovforslaget, at Loven skal revideres om 5 Aar, hvilket karakteriserer den som en Forsøgslov.

Lovens heldige Virkninger vil i allerhøjeste Grad afhænge af, om man kan skaffe de rigtige Mennesker til denne Gerning. Det er ikke nok med Uddannelse og Kundskaber, der maa tillige kræves rent menneskelige Egenskaber, der kan gøre Plejerskerne og dem, der virker paa Børneplejestationerne, til Hjemmenes forstaaende og tjenstvillige Raadgivere og skabe Tillid til deres Arbejde. Kan dette lykkes, vil det uden Tvivl være til Gavn for Samfundet.